

ЕЛИН ПЕЛИН

СЛЕД МЪРТВИЯ СЕЗОН

chitanka.info

Прието е, щото летните два-три месеца, като почнете от юни, да се считат за мъртъв сезон за литературата. През това време не излизат почти никакви нови книги, списанията правят ваканция и книжната търговия замира. Книжарите се оплакват, че никой нищо не купува за четене, а в редакциите на литературните списания не постъпват никакви абонаменти.

Не зная как е в другите страни, но че летните месеци у нас са мъртъв сезон за литературата, е вярно. Със завършване на учебната година замира литературният живот. От това може да се извади донейде заключение, че училището спомага доста на литературата и че между училищните стени се крият много от читателите на българските автори. Колкото напоследък спортът да е увлъкъл учащата се младеж, ей пак у нея интересът към литературата остава жив и голяма част от крепителите на българската книга се намира между тях.

Другите читатели, които са пръснати като зърна из разните обществени съсловия, през ваканцията се пръскат насам-нататък; и горещините, и общата духовна неподвижност, която настъпва със затваряне на училищата, прекъсва временено интереса към книгата.

Но мъртвият сезон се вече привърши. Училищата наново са открити, разпръснатата през лятото интелигенция пак се групира. Театрите се откриват. Списанията пушкат нови броеве, читалищата навред се оживяват. Книжарниците, благодарение на изобилното търсене на учебници, се пълнят от ученици, учители и родители. Пред техните очи наново се изпречва книгата. Чудноватите заглавия или познатите автори дразнят интереса. Литературните интрижки изпълзват и книгата малко по малко слиза от прашните рафтове и отива по ръцете на разни читатели.

Настъпва, значи, живият сезон за литературата. И пазарът може би ще пошавне. Това не е лошо. Но дали ще припне българският дух, дали ще видим нещо ново, нещо свежо, радостно, нещо, което да възбуди с оригиналността си?

Дали ще видим на сцената някое живо, истинско художествено българско произведение, дали ще чуеме някой нов талант? Или се ще продължават старите песни, вечните оплаквания, дребните интриги, надутите фрази, бездарните маниашки бръщолевения?

[Излиза във в. „Развигор“, г. I, бр. 36, 10 септември 1921, с. 3.]

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на **Моята библиотека** и нейните всеотдайни помощници.

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.